

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

z 2. apríla 2019*

„Verejná služba – Zmluvní zamestnanci – Zmluva na dobu neurčitú – Článok 47 písm. c) bod i)
PZOZ – Výpoveď s výpovednou lehotou – Dôvody výpovede – Narušenie vzťahu dôvery –
Záujem služby – Zjavne nesprávne posúdenie – Povinnosť starostlivosti – Zásada riadnej správy vecí
verejných – Články 30 a 41 Charty základných práv – Prekážka konania – Uverejnenie dokumentov,
založených do spisu konania pred Všeobecným súdom, na internete – Článok 17 služobného poriadku“

Vo veci T-492/17,

Stephan Fleig, bývalý zmluvný zamestnanec Európskej služby pre vonkajšiu činnosť, s bydliskom
v Berlíne (Nemecko), v zastúpení: H. Tettenborn, advokát,

žalobca,

proti

Európskej službe pre vonkajšiu činnosť (ESVČ), v zastúpení: S. Marquardt, splnomocnený zástupca,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh podľa článku 270 ZFEÚ na jednej strane na zrušenie rozhodnutia
z 19. septembra 2016, ktorým riaditeľ riaditeľstva ľudských zdrojov ESVČ konajúci ako orgán
oprávnený na uzatváranie pracovných zmlúv vypovedal pracovnú zmluvu s účinnosťou od 19. júna
2017, a na druhej strane návrh na získanie náhrady ujmy, ktorú toto rozhodnutie údajne spôsobilo
žalobcovi,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová, sudcovia P. Nihoul a J. Svenningsen (spravodajca),

tajomník: S. Bukšek Tomac, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní 4. decembra 2018,

vyhlásil tento

Rozsudok¹

[*omissis*]

* Jazyk konania: nemčina.

¹ Uvádza sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

Právny stav

[omissis]

O uverejnení dokumentov, ktoré už boli založené do spisu konania pred Všeobecným súdom, na internete

- 138 Listom z 30. októbra 2017 žalobca informoval vysokú predstaviteľku Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku o svojom úmysle uverejniť na internete určitý počet dokumentov, ktoré sa ho týkajú, a síce všetky prílohy pripojené k jeho sťažnosti a žiadostiam uvedeným v bode 87 vyššie, ako aj k žalobe na Súd pre verejnú službu uvedenej v bode 24 vyššie. Táto informácia bola podaná ako informácia na základe článku 17a ods. 2 prvého pododseku služobného poriadku.
- 139 V nadväznosti na e-mail, ktorý ESVČ zaslala právnenému zástupcovi žalobcu v odpovedi na tento prvý list, žalobca zaslal vysokej predstaviteľke Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku 13. novembra 2017 druhý list, v ktorom uviedol, že dotknuté dokumenty už boli uverejnené v roku 2013, keďže boli odovzdané bližšie neuvedenej organizácii, ako aj „ôsmim iným osobám“ vrátane jeho matky. Toto uverejnenie sa údajne uskutočnilo zákonným spôsobom, pretože sa na neho vzťahovala žiadosť o súhlas z 27. marca 2013 a ESVČ voči tomuto uverejneniu údajne namietala. Uvedené dokumenty mali byť zverejnené na internetovej stránke žalobcu prostredníctvom osôb, ktoré boli spojené s jeho matkou.
- 140 Dvoma listami zo 17. a 24. novembra 2017 ESVČ žalobcu predovšetkým upozornila, že uverejnenie niektorých dokumentov, ktoré predložil ako prílohy k svojej žalobe v tomto konaní, predstavuje porušenie zásady dôvernosti prebiehajúceho súdneho konania.
- 141 V nadväznosti na to, že žalobca bol upovedomený o liste ESVČ zo 4. decembra 2017, ktorým táto informovala Všeobecný súd o skutočnostiach uvedených v bodoch 138 a 139 vyššie (pozri bod 34 vyššie), ako aj vzhľadom na uverejnenie rôznych dokumentov, ku ktorému došlo medzičasom, žalobca predložil svoje pripomienky v tejto súvislosti v rámci repliky.
- 142 Žalobca sa domnieva, že dotknuté uverejnenie nie je nezákonné. Trvá totiž na tom, že dotknuté dokumenty už boli predtým uverejnené zákonným spôsobom, pretože ESVČ implicitne vyhoveľa žiadosti, ktorú v tejto súvislosti podal 27. marca 2013, keďže nepodala námietku v lehote tridsiatich pracovných dní, uvedenej v článku 17a ods. 2 druhom pododseku služobného poriadku. Z okolností, že uvedené dokumenty boli predložené v rámci neskoršieho súdneho konania, údajne nevyplýva ich dôverná povaha, ktorú už stratili.
- 143 ESVČ spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobcu.
- 144 Žalobca pripúšťa, že na internete boli uverejnené dokumenty, ktoré predložil v rámci tohto konania, t. j. niektoré dokumenty, ktoré tvorili prílohy k dvom žiadostiam na základe článku 90 ods. 1 služobného poriadku, podaným 20. a 24. marca 2013 a zaregistrovaným pod číslami D/227/13 a D/233/13, pričom táto posledná uvedená žiadosť sa týkala udalostí súvisiacich so spracovaním jeho zdravotnej dokumentácie. Žalobca tvrdil, že hoci k takémuto uverejneniu došlo na jeho vlastnej internetovej stránke, dotknuté dokumenty neuverejnil on sám, ale bližšie neidentifikované osoby, ktorým ich údajne odovzdala jeho matka, pričom priznáva, že tieto dokumenty opustili sféru prísnej dôvernosti, v ktorej sa pôvodne nachádzali, prostredníctvom jeho osoby. Tvrdí však, že toto opustenie bolo zákonné a predstavuje uverejnenie uvedených dokumentov.
- 145 Treba uviesť, že články 17 a 17a služobného poriadku majú rôzny predmet, ktorý si žalobca zamieňa. Uvedený článok 17 sa týka zákazu pre každého úradníka alebo zamestnanca zverejniť neverejné informácie akéhokoľvek druhu, bez ohľadu na to, či sú alebo nie sú zachytené na nosiči informácií,

ktorých znalosť je spojená s výkonom služby tohto úradníka alebo zamestnanca, pokiaľ na to nezískal predchádzajúci súhlas. Tento zákaz pretrváva aj po skončení výkonu služby. Pokiaľ ide o uvedený článok 17a, vzťahuje sa na uverejnenie akéhokoľvek textu, ktorý sa týka najmä štúdií alebo názorov, ktoré sú spojené s činnosťou Únie. Takéto zverejnenie podlieha osobitnej ochrane na základe slobody prejavu, s výhradami, ktoré sú uvedené v tomto článku a ktoré sa týkajú dodržania zásad lojálnosti a nestrannosti, dôstojnosti služby a zákazu zverejnenia informácií, ktorých znalosť je spojená s výkonom služby, a vzťahuje sa na osobitný postup vyslovenia súhlasu, v rámci ktorého nevyjadrenie sa v lehote tridsiatich pracovných dní predstavuje implicitný súhlas.

- 146 Hoci v prejednávanej veci žiadosť o súhlas, na ktorú poukazuje žalobca, t. j. list, ktorý zaslal ESVČ 27. marca 2013, odkazuje na článok 17a služobného poriadku, v skutočnosti sa podľa svojho výslovného znenia, ale aj vzhľadom na svoj obsah, táto žiadosť týkala zverejnenia informácií, ktoré je upravené v článku 17 služobného poriadku. Preto na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobca, neoznámenie rozhodnutia v lehote tridsiatich pracovných dní implicitne neznamena neexistenciu námietky. Túto žiadosť o súhlas totiž upravuje článok 90 ods. 1 služobného poriadku, v dôsledku čoho mal orgán na prijatie rozhodnutia k dispozícii lehotu štyroch mesiacov, pričom neprijatie žiadneho rozhodnutia v rámci tejto lehoty sa považuje za implicitné rozhodnutie o zamietnutí žiadosti.
- 147 Zo spisu vyplýva, že ESVČ odpovedala na žiadosť žalobcu o súhlas listom z 5. mája 2013, teda v rámci štvormesačnej lehoty uvedenej v článku 90 ods. 1 služobného poriadku. V tomto liste, ktorý začal stručným pripomenutím obsahu článku 17a služobného poriadku, sa ESVČ obmedzila na vyjadrenie súhlasu so zverejnením dotknutých dokumentov s cieľom umožniť žalobcovi získať asistenciu v súvislosti s jeho zdravotnou dokumentáciou. Vzhľadom na zásadu mlčanlivosti zakotvenú v článku 17 služobného poriadku sa toto vyjadrenie súhlasu musí vykladať striktnie. V dôsledku toho v súvislosti so žiadosťou žalobcu a odpoveďou, ktorá mu bola odoslaná, bolo vylúčené akékoľvek zverejnenie dotknutých dokumentov, ktoré nebolo striktnie spojené s osobnou asistenciou žalobcovi v rámci jeho zdravotnej dokumentácie, zo sociálneho, zdravotného, psychologického alebo právneho hľadiska. V prípade pochybností žalobcovi prislúchalo, aby sa u ESVČ ubezpečil, že na plánované zverejnenie sa naozaj vzťahuje obmedzený súhlas, ktorý dostal. To platí o to viac, že uvedený súhlas bol doplnený pripomenutím jeho služobných povinností, najmä povinnosti zdržať sa akéhokoľvek nepovoleného zverejnenia informácií získaných pri výkone služby a povinnosti dodržať zásady lojálnosti a nestrannosti.
- 148 Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemôže žiadnym spôsobom platne odôvodniť zverejnenie všetkých dokumentov, uvedených v jeho žiadosti z 27. marca 2013, alebo ich časti na internete odvolaním sa na túto žiadosť a spôsob, akým bola vybavená.
- 149 Žalobca tiež nemôže na základe schválenia sprístupnenia týchto dokumentov kvalifikovaným osobám s cieľom umožniť mu získať osobnú asistenciu, ako je to opísané v bode 147 vyššie, úspešne tvrdiť, že uvedené dokumenty boli zverejnené už pred začatím tohto súdneho konania a že na ich predloženie počas tohto konania sa z tohto dôvodu nevzťahuje povinnosť mlčanlivosti, ktorá sa spája s dokumentmi a písomnosťami, ktoré sú súčasťou spisu súdneho konania.
- 150 Napokon žalobca nemôže úspešne tvrdiť, že zverejnenie dotknutých dokumentov bolo konaním jeho matky alebo osôb, ktoré sú s ňou spojené. Okrem toho, že zverejnenie dotknutých dokumentov na jeho internetovej stránke konaním tretích osôb je málo vierohodné, a to prinajmenšom bez jeho súhlasu, poskytnutie týchto dokumentov jeho matke predstavuje porušenie podmienok súhlasu, ktorý mu bol udelený. Navyše aj za predpokladu, že úradník alebo zamestnanec zákonným spôsobom poskytne dôverný dokument tretej osobe na základe súhlasu so sprístupnením, prislúcha mu uistiť sa, že táto osoba sama dodrží podmienky uvedeného súhlasu. V dôsledku toho aj za predpokladu, že by k uverejneniu vo vlastnom zmysle došlo bez konania žalobcu, aj tak treba dospieť k záveru, že porušením obmedzenia súhlasu so zverejnením, ktorý mu bolo poskytnutý, objektívne vytvoril riziko takéhoto uverejnenia a podieľa sa na ňom (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 16. marca 2016, *One of Us a i./Komisia*, T-561/14, neuverejnené, EU:T:2015:917, body 58 a 59).

- 151 Pritom treba pripomenúť, že sprístupnenie procesných písomností zo strany účastníka konania tretím osobám v situácii, keď tieto písomnosti neboli poskytnuté na procesnú obranu tohto účastníka, predstavuje zneužitie konania (pozri rozsudok zo 14. novembra 2012, Nexans France a Nexans/Komisia, T-135/09, EU:C:2012:596, bod 108 a citovanú judikatúru). To platí *a fortiori* vtedy, ak sú takéto písomnosti uverejnené, ako je to v prejednávanej veci.
- 152 Toto zneužitie konania sa musí zohľadniť pri rozhodnutí o trovách konania, keďže táto prekážka znamená, že boli nevyhnutné osobitné oznámenia a dodatočné pripomienky (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. júna 1998, Svenska Journalistförbundet/Rada, T-174/95, EU:T:1998:127, bod 139).
- 153 V dôsledku toho treba rozhodnúť, že žalobca je povinný nahradiť trovy spojené s uvedeným zneužitím konania.

O trovách

- 154 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené uložiť mu povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom ESVČ, vrátane trov spojených s prekážkou konania uvedenou v bodoch 138 až 153 vyššie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

rozhodol takto:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Stephan Fleig je povinný nahradiť trovy konania.**

Pelikánová

Nihoul

Svenningsen

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 2. apríla 2019.

Podpisy